

De brustna förhoppningarna förvandlas i "Getsemane" till de nya möjligheternas väg

Vad skall den moderna människan då göra, när hon befinner sig i sin egen mörkaste stund, mitt i sin egen "korsfästelse", sitt eget sammanbrott? Hon skall mobilisera hela sin intellektuella kraft för att därigenom finna en väg till Guds vilja, Guds mening med den upplevda smärtan. Gör människan det, kommer hon liksom Jesus att segra över mörkret.

Till den som i sitt eget livs djupaste smärta förmår att ge avkall på sin egen vilja till förmån för Guds vilja, kommer det alltid att sändas en ängel i den mörkaste stunden. Och Guds vilja följer man lättast där man ger avkall på det som har frambringat Getsemane. Det kan vara förlusten av ett litet barn, en äktenskapspartners död, det kan vara upplevelsen av otrohet och svek från den man älskade högst. "Getsemane" har många sätt att visa sig på. Men för dem alla gäller att de bara kan övervinnas genom att man inställer sig på det oundvikliga. Det som skett kan inte göras ogjort. De förhoppningar som knöts till det som brast, det man miste, måste man släppa.

Av hela sin kraft bör man söka efter de möjligheter som ens ändrade öde rymmer. I samma ögonblick som man lägger hela den upplevda smärtan i Guds hand och gör sig fri från ångesten och fruktan, från hatet och bitterhetens nedbrytande krafter, träder en lysande ängel in i vår aura, och Guds närhet kommer att kännas så intensivt att fruktan och sorgen lämnar ens sinne.

Livsglädjen börjar på nytt att arbeta i blod och nerver, ty i ljuset av Guds vilja förvandlas till och med den djupaste smärta, den djupaste förödmjukelse snabbt till den värmande och livgivande välsignelse som är vartenda fullbordad andligt kretslopps gudomliga frukt.

Från bok 15 av Martinus – Ud af Mørket: Getsemane Have, 6:e kapitlet
Det danska originalet bearbetat av Erik Gerner Larsson
Översättning av Stefan Perneborg, Clifford Weinmann